

Oh mis kau - nis a - si see, et kui ven - nad e - la - me
ra - hus, ar - mas - tu - se - ga, il - ma ka - va - lu - se - ta.

2. Siis meid Issand heldesti
õnnistab ka rohkesti,
enne siin maailma peal,
pärast igavesti seal.

4. Tuimuses kõik elavad,
oma peale mõtlevad,
suur on viha, kadedus:
kus on venna armastus?

6. Kogu kokku, karjane,
eksind lambad heldesti;
kõik Su armu paistuses
ühes olgu rahu sees.

3. Aga nüüd on armastus
kustunud ja kadunud;
ei ta südant liiguta
ega süüta põlema.

5. Issand Jeesus, tule Sa
oma rahvast vaatama;
lõpeta kõik lahutust,
anna õiget armastust.

7. Anna oma väge nüüd,
mis võib kõiki südameid
täita armastusega
ja nad panna põlema.

*Viiis: "Jeesus, tule minule"
(Höchster Priester / Jesu, komm doch selbst zu mir)
"Musikal Christenschatz"; Basel, 1745.
Sõnad: Michael Müller, 1673-1704.
Tõlge: Carl Peter Ludwig Maurach, 1824-1900.*